

Mál nr. 436/2019**M og
V vegna ábyrgðartryggingar X****Vinnuslys vegna falls í forstofu 19. desember 2014.****Gögn.**

Málskot dags. 27. desember 2019 ásamt fylgigögnum, merktum 1-5.

Bréf V dags. 21. janúar 2020 ásamt fylgiskjölum, merktum 1-5.

Bréf frá lögmannsstofu M, ódags.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram bókun úr dagbók lögreglu frá 19. desember 2014 um að M hafi runnið til í bleytu á gólfi starfsmannainngangs í húsnæði X og að tölvupóstur hafi verið sendur á Vinnueftirlitið vegna slyssins. Í tilkynningum um slysið til Sjúkratrygginga Íslands, dags. 25. febrúar/2. mars 2015 kemur fram sú lýsing að M hafi verið að koma inn um inngang „...á gömlu rannsókn“ og þegar hún hafi stigið út af mottu við dyrnar hafi hún runnið í bleytu og hlotið líkamstjón. Í sömu tilkynningu kemur fram að M hafi ekki orðið óvinnufær vegna atviksins og leitað fyrst til læknis 5. janúar 2015.

M telur að slys hennar verði rakið til óforsvaranlegra aðstæðna á vinnustæð hennar og að fyrirtækið hafi ekki gert nægar ráðstafanir til að koma í veg fyrir slys vegna bleytu. M vísar til laga nr. 46/1980 og reglna þeim tengdum, um að á atvinnurekanda hvíli skyldur um að gætt sé fyllsta öryggis og góðs aðbúnaðar á vinnustöðum. Einnig vísar M til dóma Hæstaréttar um skyldur atvinnurekenda varðandi útbúnað húsnæðis, sérstaklega m.t.t. hálkvarna. M telur að starfsmenn X hafi ekki gætt þess sérstaklega að setja mottur á rétta staði við starfsmannainngang þann sem M gekk um og bendir á að eftir slys M hafi verið settar tvær nýjar mottur í anddyri við stimpilkukku.

V telur að aðstæður hafi verið fullnægjandi á vinnustaðnum, motta hafi verið við inngang og á svæði eftir að gengið hafði verið inn á milligang þar sem hægt var að geyma skó. V telur einnig að það sé ekki í samræmi við hefðbundnar kröfur til fyrirtækja að gönguleiðir innan þeirra séu lagðar mottum eða teppum.

Einnig telur V að málskot til nefndarinnar hafi borist of seint, þar sem málskot M sé dagsett 27. desember 2019, en skrifleg höfnun V hafi verið dags. 27. desember 2018. V vísar til orðalags 1. ml. 2. mgr. 51. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 þar sem segir að váttryggður glati rétti til bóta ef hann hefur ekki höfðað mál eða krafist meðferðar málsins fyrir úrskurðarnefnd, skv. 141.gr. innan árs frá því hann fékk sannanlega tilkynningu um að kröfu hans væri hafnað. V telur að orðalagið „innan árs“ í umræddum málslið verði að skilja þannig að málskot hefði þurft að berast nefndinni fyrir 27. desember 2019 til að vera þeirra tímamarka. M mótmælir þeirri túlkun V og vísar til 8. gr. stjórnsýslulaga sem og orðalags 142. gr. laga um váttryggingarsamninga um upphafstíma fresta.

Álit:

Þess skal fyrst getið að ákvæði 51. gr. laga um váttryggingarsamninga fjallar um kröfur *váttryggðs* og réttaráhrif þess ef *váttryggður* hefur ekki höfðað mál eða krafist meðferðar fyrir úrskurðarnefnd innan árs frá því að hann fékk sannanlega (samkvæmt þágildandi lögum skriflega) tilkynningu um að kröfu hans væri hafnað. Í þessu máli er um að ræða kröfu um greiðslu bóta úr ábyrgðartryggingu hjá V. Í þeirri ábyrgðartryggingu, sem og öðrum ábyrgðartryggingum, er það váttryggingartaki sem er váttryggður en ekki tjónþoli. Það er því X sem er váttryggður en ekki M og getur V ekki beitt umræddu ákvæði gagnvart M sem tjónþola í málinu. Ekki verður því fallist á frávisun málsins.

Hvað varðar efnislegan ágreining málsaðila er hins vegar ljóst að á X hvíla almennar skyldur skv. vinnuverndarlöggjöf um að skapa þannig starfsaðstæður að gætt sé fyllsta öryggis og góðs aðbúnaðar. Til þess að skaðabótaábyrgð stofnist þarf hins vegar að sýna fram á að það hafi ekki verið farið eftir

þeim fyrirmælum eða háttænisreglum sem koma fram í löggjöf eða öðrum reglum eða aðstæður hafi verið með þeim hætti að X hafi borið að gera sérstakar ráðstafanir. Í máli M er ágreiningslaust að hún féll eftir að hafa stigið út af mottu sem var við inngang inn í húsnæði vinnustaðar hennar. Ekki liggur fyrir að aðstæður hafi verið sérstaklega hættulegar með því fyrirkomulagi og ekki verður séð af gögnum málsins að ástæða hafi verið til að gera frekari ráðstafanir til að varna því að bleyta bærisk inn á gólf. Verður því ekki fallist á að skilyrði skaðabótaábyrgðar séu uppfyllt varðandi slys M heldur hafi verið um óhappatilvik að ræða. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 18. febrúar 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson, lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.